

تثبیت حنفیت در ماوراء النهر

اگر ابوحنیف کبیر و ابومنصور ماتریدی را بنیان گذار مکتب فقهی حنفیت و کلامی ماتریدی در ماوراءالنهر بخوانیم، سلسله سامانیان را می توان اشاعه دهنده و تثبیت کننده ی حنفیت در سراسر ماوراءالنهر خواند. مورخان یکی از علل گسترش فقه و کلام احناف در ماوراءالنهر را حمایت شاهان سامانی از این مکتب می دانند. این حمایت به خاطر آن میسر شد که ابو عبد الله بن ابوحنیف کبیر، فقیه معروف بخارا، در تثبیت حکومت سامانیان در بخارا همکاری کرده بود. در شرح این واقعه آورده اند که حسین بن طاهر که از افراد شهیر دودمان طاهریان بود، از خوارزم به بخارا رفت (۲۶۱ ق) و پس از پنج روز جنگ، شهر را تصرف کرد. افرادی که با وی بودند، به هر حرکت ناهنجاری دست زدند؛ چنانکه بخش گسترده ای از شهر در آتش سوخت. باری، خواستاران نظم و آرامش نزد ابو عبد الله فرزند ابوحنیف کبیر، فقیه معروف بخارا، رفتند و از وی خواستند تا از نصرین احمدیاری بخواهند. نصر در خواست ابو عبد الله بن ابوحنیف کبیر را پذیرفت و برادر خود اسماعیل را به یاری آنان فرستاد. اسماعیل به گرمینه رفت و ابو عبد الله به پیشوازی آمد و این رویداد خاطرش را در براره آینده، آرام و امیدوار کرد و دانست که اهل شهر کارهای ابو عبد الله را نمی توانند باطل کنند. پس از این در نخستین نماز جمعه ۲۶۱ هجری در بخارا به نام نصرین احمد به جای یعقوب لیث خطبه خوانده شد و چند روز بعد از این، اسماعیل به بخارا رفت و فرمانروای مطلق آن جاشد.

در بخارا، ضمن آن که مردم نماز به فارسی گزارندند، علمای آن دیار نیز در پاسخ پرسش یکی از امرای سامانی که مبنی بر این که آیا ترجمه قرآن به فارسی روا است یا خیر، به طرفداری از این زبان چند دلیل آوردند که در یکی از آن دلایل به صراحت، زبان فارسی زبان انبیا و پیامبران پیش از اسلام خوانده شده و مقدس انگاشته شده است. شما متن آن استفتاء و جواب علمای ماوراءالنهر را در مقدمه ترجمه فارسی تفسیر طبری می توانید بیابید

حمایتی را که علمای حنفی از سلطنت سامانیان انجام دادند، باعث حمایت متقابل آنها از گسترش فقه و کلام حنفی شد. گویند اسماعیل پسر احمد سامانی، (۲۷۹ - ۲۹۵ ق / ۸۹۲ - ۹۰۷ م)، عالمان سمرقند و بخارا و شهرهای دیگر فرود را در گردآورد و آن ها را فرمان داد تا عقیده جزمی اهل تنستن را در برابر گسترش الحاد بپراکنند. آنان از ابوالقاسم حکیم سمرقندی، (۳۲۲ - ۹۵۳ م)، دانشمندی حنفی که گرایش های صوفیانه داشت و چندی بعد قاضی سمرقند شد، خواستند تا رساله ای درباره این مذهب راستین بنویسد و چون رساله پایان یافت، عالمان و امیر سامانی آن را تأیید کردند. این اعتقادنامه معروف که به «السواد الاعظم» شهرت یافت در روزگار سامانیان به گونه کتابی درآمد که با پرستش و پاسخش، مطلب هایی را آموزش می دهد و بعدها در روزگار سامانیان به زبان فارسی نیز برگردانده شد.

چیز دیگری که به بخارا مزیت می بخشید، روح طریقه های تصوف در آن بود که می توان از چهار طریقه نقشبندی، قادریه، کبرویه و یساویه نام برد. وقتی شما همچون نوربیت به شهر بخارا بروید، محمدا را همانا به شما از هفت پیر بخارا صحبت می کند و شما را به مرقد محمد بهاء الدین نقشبند بخاری می برد. وی از بزرگان و بنیان گذاران طریقت نقشبندی است.

گفته می شود که بخارا در سده های میانه ۳۶۰ مسجد و ۱۱۳ مدرسه دینی داشته است که طلبه های بسیاری از سراسر آسیای مرکزی و ایران در آنها درس دینی می آموخته اند. ضرب المثلی نیز از آن سده ها به یادگار مانده است که می گویند: «خورشید بر بخارا نمی تابد، بخارا است که بر خورشید می تابد» (احمد رشید، ۱۳۸۷). درباره مدارس بخارا می گویند که وقتی خواصه نظام الملک می خواست مدرسه معروف نظامیه بغداد را تأسیس کند، بنا بر برخی روایات آن را به تقلید از مدارس بخارا تأسیس کرد، هر چند برخی ها به تقلید از مدارس بلخ گفته اند.

گفته می شود بخارا حتی پس از آنکه در سال ۱۸۶۸ به تحت الحمایگی روسیه درآمد، هنوز ۱۰۰ باب مدرسه دینی داشت که تقریباً ۱۰۰۰۰ دانش جو در آن مصروف تحصیل بودند. علمای افغانستان نیز تا آن زمان بیشتر در بخارا تحصیل می کردند.

تبدیل ماوراءالنهر به مرجع حنفی گری

اگر تثبیت حنفیت در ماوراءالنهر را کار سامانیان بدانیم، تبدیل ماوراءالنهر به مرجع حنفی گری اما کار قراخانیان و سلجوقیان است. یکی از تحولات مهمی که در عصر قراخانیان اتفاق افتاد، «بالا رفتن قدرت و نفوذ علماء و کاسته شدن از جایگاه دبیران و ادبا است.» علت این که علما در این عصر قدرت واقعی شهرها را به دست می آورند این است که ترکان هنوز شیوه زندگی بیابان گردی داشتند و ترجیح می دادند که در بیابان ها اردو بزنند به جای این که در شهرها دربار ایجاد کنند. این شیوه ی زندگی قراخانیان باعث گردیده بود که خلأ قدرتی را که پس از فروپاشی سامانیان در شهرها به وجود آمده بود، روحانیان پرکنند. با افزایش قدرت و نفوذ علما و روحانیان در عصر قراخانیان، تعداد مساجد، مدارس دینی و بناهای مذهبی نیز در ماوراءالنهر افزایش می یابد. در این دوره حتی در قراء و قصبات نیز مساجد جامع ایجاد می گردد.

«ترشخی» از قرانی یاد کرده که دارای مسجد جامع بوده اند.

نتیجه نفوذ علما و تاسیس انبوه مدارس دینی و بناهای مذهبی این می شود که بخارا در دوره قراخانیان به مرکز تعلیم مذهب حنفی شهرت پیدا کند و طلاب علم از سراسر آسیای میانه و خراسان برای آموزش علوم متداوله زمان به مدارس آن شهر بروند.

پس از قراخانیان، دودمان دیگری که تلاش کردند بخارا را به حیث مرکز اصلی فقه و کلام حنفی در سراسر جهان اسلام معرفی کنند، سلجوقیان بودند.

درباره سلجوقیان چیزی که مسلم است این است که این ها تعصب شدیدی به مذهب حنفی داشتند و در هر سرزمینی که گام می گذاشتند، دو کار را انجام می دادند: یکی از مذهب حنفی و مکتب کلامی ماتریدی حمایت می کردند و دیگری این که از علمای حنفی ماوراءالنهری.

مالدونگ در مقاله ی «ترک ها و اشاعه ماتریدی» به صورت مفصل، تعداد زیادی از فقیهان حنفی شرقی الاصل خصوصاً ماوراءالنهری را که در عصر سلجوقیان به شهرت رسیدند و از حمایت دستگاه سیاسی برخوردار بودند، نام می برد و فهرست می کند.

حمله روس ها و فروپاشی مرجعیت بخارا

اما آخرین ضربه مهلک بر پیکر بخارا، حمله بلشویک ها به آن شهر بود. حمله بلشویک ها به بخارا نه تنها امارت معروف بخارا را برای همیشه برانداخت، بلکه به مرجعیت دینی آن حوزه نیز نقطه پایان گذاشت. هر چند بلشویک ها هنگامی که تازه در ۱۹۱۷ در سن پترزبورگ به قدرت رسیده بودند اعلام کرده بودند که به تمام ملیت ها حق تعیین سرنوشت اعطا می کنند، اما سیاست هایی که در آسیای میانه روی دست گرفتند به شدت سرکوب گرانه بود. نخستین چیزی که بلشویک ها در آسیای میانه سرکوب کردند، پدیده دین و به ویژه اسلام بود. «مساجد تعطیل و به کارگاه تبدیل شدند؛ مراسم و مناسک عبادی مسلمانان قدغن شد؛ زنان از پوشیدن حجاب منع شدند و کودکان اجازه خواندن قرآن نیافتند.» احمد رشید، نویسنده معروف پاکستانی در پیوند با سیاست های سرکوب گرانه بلشویک ها در برابر اسلام، آمار جالبی ارائه می کند. او می گویند: «در حالی که در سال ۱۹۱۷ بیست هزار باب مسجد در امپراطوری روسیه وجود داشت، در سال ۱۹۲۹ کمتر از چهار هزار باب فعال بودند. در سال ۱۹۳۵ فقط شصت باب مسجد در ازبکستان، چهار باب در ترکمنستان و بیست باب در قزاقستان باقی مانده بودند» (رشید، ۱۳۸۷، ۵۶). این در حالی است که فعالیت مدارس دینی کلاً ممنوع شده بود و فقط دو مدرسه در تاشکند و بخارا وجود داشت که آموزه های اسلام و شهوری را یکجا تدریس می کرد.

با این همه، احمد رشید از پدیده ای به نام «اسلام زیرزمینی در شوروی» یاد می کند و می گوید در سال ۱۹۴۵، ششصد مسجد ثبت نام شده در ازبکستان و در سال ۱۹۶۰ تقریباً شش هزار مای غیررسمی در تاجیکستان فعالیت داشتند و مردم در حالی که در روزهای تعطیل کمیونستی وانمود می کردند گشت و گذار می روند ولی به زیارت های می رفتند. آنها از بازنگاه، مسجد و مدرسه های ساخته بودند و مخفیانه آموزه های دینی را به همدیگر تدریس می کردند.

یکی از پیامدهای اشغال آسیای میانه توسط بلشویک ها این بود که برای هفت دهه روابط آن منطقه را با سایر کشورهای اسلامی قطع کرد و بدین طریق مرجعیت بخارا فروپاشید و احناف منطقه به سمت دیوبند رفتند.

ویژگی های مکتب بلخ و بخارا

۱- مخالفت با تکفیر: یکی از مواردی که باعث گردیده است که اهل حدیث، نص گرایان و ظاهر گرایان، علمای بلخ را مرجع بخوانند، تعریف آنان از ایمان است. علمای بلخ، به تبعیت از ابوحنیفه (ره)، ایمان را عبارت از اقرار و تصدیق قلبی دانسته و عمل را داخل ایمان نمی دانند. به باور آنان، به محض این که کسی که شهیدان را ادا کند، مومن و مسلمان محسوب گردیده و نمی توان او را به خاطر انجام ندادن تکالیف شرعی، تکفیر کرد.

سه کتاب کلامی که در میان احناف بلخ و ماوراءالنهر دست به دست می گردیده است، یکی فقه الاوسط ابو مویبلخ، دومی العالم والمتعلم ابو مقاتل سمرقندی، و سوم نیز رساله ی منسوب به امام ابوحنیفه به نام «نامه به عثمان بتی» بوده است که توسط نصیر بن یحیی بلخی به بلخ آورده می شود. شما وقتی هر سه این کتاب های کلامی را مرور کنید، می نگرید که در آن ها ایمان به محض ادای شهادتین فروگذاشته شده و عمل جزئی از ایمان تلقی نگردیده است. ابو مویبلخ بلخی در کتاب فقه الاوسط از امام ابوحنیفه نقل می کند که گفته است: «تازه مسلمان در قلمرو کفر قرآن نداند و با از فریض دینی بی خبر باشد، به صرف ادای شهادت مومن است.»

۲- سعه صدر: از دیگر ویژگی های مکتب بلخ و بخارا، سعه صدر آن است. مثلاً یکی از چهره های این مکتب، ابو عصمه نوح بن ابی مریم بود که قاضی مروبود. او در نزد امام ابوحنیفه درس خوانده و حضرت امام در هنگام انتصاب او به حیث قاضی، نصیحت نامه ای نیز برایش نوشته است. سعه صدر او به اندازه ای بود که حدیثی را نقل می کند که بر بنیاد آن اگر کسی قرآن را بدون اعراب می خواند نیز ثواب می برد.

۳- جهت گیری به سمت غفران: یکی از مواردی که نشان می دهد برخورد علمای بلخ سهل گیرانه بوده است، این است که اصحاب این مکتب در «بحث و وعد و وعید» به سمت غفران جهت گیری کرده اند. بحث و وعد و وعید که یکی از مباحث مهم کلامی است که در آن میان مرجعه و احناف عدل گرا با معتزلیون اختلاف وجود دارد. معتزلی ها در بحث و وعد و وعید معتقد بودند

عدالت خداوند ایجاب می کند که در آخرت نیکوکاران را پاداش و گنه گاران را سزا دهد و این پاداش و سزا استحقاق خود انسان است، نه میبختی مسئله ی فضل و منت باری تعالی.

آن ها با التزام به این اصل، معتقدند که:

▶ مرتکب کبیره اگر بدون توبه بمیرد، جایش برای همیشه دوزخ است. ▶ آن ها از این نظر به حتی مسئله احباط و تکفیر را نیز استنباط کردند و گفتند اگر میان اعمال خوب و بد انسان ها توازن برقرار نباشد و گناهانش بیش تر باشد، آن چه افزون تر است کم تر از آن میان می برد. ▶ در مسئله ی بخشش نیز معتزله معتقدند که خداوند اهل کبایر را بدون توبه نمی بخشد. ▶ آن ها هم چنان بر بنیاد همین نظریه، منکر شفاعت پیامبران و نیکوکاران اند.

علمای بلخ در بحث و وعد و وعید، نیز به سمت غفران جهت گیری می کنند، اما اباحه گری را توصیه و ترویج نمی کنند. مثلاً در عقاید نسفیه آمده است که خداوند، به جز شرک، بقیه گناهان را - اعم از کبیره و صغیره - اگر بخواهد می بخشد. هم چنان معتقدند که شفاعت انبیا و اولیا در روز قیامت برای گناه کاران، حق است. آن ها هم چنان می گویند که اصحاب کبیره حتی اگر بدون توبه بمیرند، برای همیشه در دوزخ نمی مانند.

۴- عرق ملی ایرانی: در بحث پاس داری از زبان پارسی، نظریه ای که خیلی شایع است این است که فردوسی باعث زنده نگه داری و احیای این زبان شد. در این که فردوسی با آفرینش شاهنامه، خدمت بزرگ و بی نظیری به زبان فارسی کرد، تردیدی نیست، اما چیزی را که نباید فراموش کرد این است که علمای بلخ و مضافتاش نیز در پاس داری از زبان فارسی و فرهنگ ایرانی در برابر تعصب اموی نقش ستریکی داشته اند. همه چیز از آن فتوای معروف امام ابوحنیفه (رح) آغاز شد که گفته بود گزاردن نماز به فارسی روا است. این فتوا را منتها مردم بخارا جدی گرفتند و نماز به فارسی گزاردند، بلکه پس از آن علمای احناف خراسان و ماوراءالنهر در هر زمینه ای به طرفداری از زبان فارسی در برابر جنبش تعریب بیا خاستند. ▶ در بلخ، حدیث منسوب به پیامبر در میان مردم دست به دست می شد که بر بنیاد آن گفته می شد که زبان فارسی دری، زبان اهل بهشت است. ▶ در بخارا، ضمن آن که مردم نماز به فارسی گزاردند، علمای آن دیار نیز در پاسخ پرسش یکی از امرای سامانی که مبنی بر این که آیا ترجمه قرآن به فارسی روا است یا خیر، به طرفداری از این زبان چند دلیل آوردند که در یکی از آن دلایل به صراحت، زبان فارسی زبان انبیا و پیامبران پیش از اسلام خوانده شده و مقدس انگاشته شده است. شما متن آن استفتاء و جواب علمای ماوراءالنهر را در مقدمه ترجمه فارسی تفسیر طبری می توانید بیابید.

▶ در سمرقند، نخستین اعتقادنامه اهل سنت و جماعت به فارسی نگاشته شد. آن اعتقادنامه همان کتاب «السواد الاعظم» است که به درخواست امیر نوح سامانی، توسط حکیم سمرقندی نگاشته شده است. این کتاب با دومتن عربی و فارسی منتشر گردیده و در اختیار خوانندگان قرار گرفته است.

البته علمای آن دوره، تنها از زبان فارسی حمایت نکردند، بلکه حتی کوشیدند با استفاده از روایاتی از قبل موجود، برای سرزمین های شان نیز نوعی تقدس بترانند. مثلاً مقاتل بن حیان، نخستین مفسر قرآن در بلخ، در تفسیر ۱۸ سوره ی مومن، گهن / جیحون، رود خانه بلخ، یکی از پنج دریایی می داند که از بهشت به سمت زمین جاری شده و در آخر الزمان دوباره به آسمان بر خواهد گشت. مقاتل بن حیان نه تنها برای رود خانه بلخ جنبه قدسی و آسمانی تراشیده است، بلکه به قول «یوزف فن اس» (اسلام شناس آلمانی) برای نخستین بار نام ایرانی او را جایگزین نام یونانی اش که اکتوسوس بود نیز کرده است. احادیث بسیار زیادی هم چنان در قداست بلخ، بخارا، مرو و هرات و نیشابور در میان مردمان این استان نقل می شده است که اکثر آساند ضعیف دارند و در زمره مجعولات شمرده می شوند. مثلاً ابو عصمه نوح بن ابی مریم که قاضی مرو و از شاگردان امام ابوحنیفه بود، روایات بسیاری در سنتایش شهرهای خراسان، از جمله مرو دارد که اسنادش را از طریق حضرت علی کرم الله وجهه به پیامبر می رساند.

آن چه از این موارد می توان دریافت این است که پاس داری از هویت ملی در برابر تعصب عربی امویان یکی از دغدغه های علمای بلخ بوده است. آن ها نه تنها در مسائل سیاسی برابری خواه بودند، بلکه دغدغه پاس داری هویت فرهنگی و جغرافیایی خود را نیز داشتند و خالی از عرق ملی نبودند.

دیپلمات ها

دیدار احمدیان و پاتروشف

علی اکبر احمدیان و نیکلای پاتروشف، دبیران شورای امنیت ملی ایران و روسیه در حاشیه ششمین نشست دبیران و مشاوران امنیت ملی کشورهای منطقه درباره افغانستان که در بیشکک پایتخت قرقیزستان برگزار می شود، دیدار و گفت و گو کردند. در این دیدار طیف گسترده ای از موضوعات مورد علاقه دو کشور در حوزه های سیاسی، اقتصادی و امنیتی از جمله توجه ویژه به مبارزه با تروریسم، مسائل امنیت اطلاعات، مشکلات تامین امنیت اقتصادی روسیه و ایران در شرایط فشار تحریم های کشورهای غربی و همچنین مقابله با تلاش ها برای مداخله در امور داخلی کشورهای مستقل مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. در جریان ملاقات انجام شده میان احمدیان و پاتروشف، توسعه یک توافقنامه جامع بلندمدت جدید دوجانبه مورد بررسی قرار گرفت و تأکید شد که انعقاد این سند بنیادی، انگیزه ای قدرتمند برای گسترش بیشتر همکاری های دوجانبه سودمند در همه زمینه ها ایجاد خواهد کرد. در جریان این گفت و گو همچنین درباره روندهای جهانی و منطقه ای و نیز تماس های دوجانبه و چند جانبه ای بین شوراهای امنیت ملی روسیه و ایران در سال ۲۰۲۴ بحث و تبادل نظر شد.

گفت و گو ی تلفنی با بن فرحان

وزرای خارجه جمهوری اسلامی ایران و عربستان سعودی روز جمعه به صورت تلفنی گفت و گو کردند. در گفت و گو ی تلفنی حسین امیرعبد الهیایان و فیصل بن فرحان، وزیر امور خارجه عربستان سعودی، طرفین در خصوص آخرین روند توسعه روابط دوجانبه و برخی تحولات منطقه ای و بین المللی به ویژه تحولات غزه و رفح گفت و گو و تبادل نظر شد. امیرعبد الهیایان به تداوم جنایات رژیم اسرائیل علیه مردم فلسطین در نوار غزه و کرانه باختری، به تهدیدات و اقدامات رژیم صهیونیستی علیه منطقه رفح که بیش از یک میلیون نفر، ضرورت مقابله با این تهدیدات و نگرانی ها را مورد تأکید قرار داد. امیرعبد الهیایان افزود: آنچه در غزه و کرانه غربی شاهدیم، با همراهی کامل آمریکا و در موضوع رفح و با چراغ سبز کاخ سفید در حال انجام است. امیرعبد الهیایان گفت: ما جنگ را راه حل نمی دانیم اما در صورت عدم حل فوری سیاسی، آثار منفی تداوم نسل کشی رژیم اسرائیل بر امنیت و ثبات منطقه اجتناب پذیر است.

اهمیت شرکت در انتخابات

معاون سیاسی وزیر امور خارجه با بیان این که «انتخابات نهادهای مردم سالاری اسلامی است»، گفت: مردم با حضور در انتخابات این پیام را به دنیا می دهند که ما پای استقلال مان ایستاده و بهای این استقلال را می دهیم و با همه وجود آماده ایم که در سایه استقلال، پیشرفت ایران اسلامی را تضمین کنیم. علی قاری اظهار کرد: انتخابات جلوه ای از مردم سالاری اسلامی است و به این موضوع تحقق و عینیت می بخشد که ما مردم ایران بعد از ۴۵ سال پای استقلال خود ایستاده و بر این باوریم که پیشرفت در سایه استقلال، با اراده ملی و عزم جمعی، شدنی است و می توانیم آن را محقق کنیم. وی اضافه کرد: انتخابات یکی از عرصه های تثبیت و تحکیم این گزاره راهبردی نظام و نهادهای مردم سالاری اسلامی است. قاعدتاً مردم هم در این چار چوب و با همه توان در انتخابات مشارکت خواهند کرد تا بتوانند پایه های تحکیم سازندگی و پیشرفت ایران اسلامی را بنیان گذارند.

آگهی مناقصه (نوبت اول)

مشخصات مناقصه:

نام مناقصه گزار	شماره تقاضا/مناقصه	شرح تقاضا	مبلغ برآورد (ریال / ارز)	مبلغ تضمین
شرکت ملی حفاری ایران	۰۳۳۰۲۶۶	P/F/MUD LOGGING UNIT GEO DATA	۲۱,۸۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۰۹۱,۰۰۰,۰۰۰ ر
روش ارزیابی: براساس کسب حداقل امتیاز مربوط به معیارهای موجود در استعلام های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می شود، انجام می گردد. (حداقل امتیاز ۵)				
تجدیل اسناد به شرکت: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir و اصل ضمانت نامه به آدرس: هواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی - طبقه اول بارت B - اتاق ۱۵۷ - دبیرخانه کمیسیون مناقصات - شماره تماس ۰۲۱-۳۴۱۴۸۵۸۰ - ۳۴۱۴۸۵۶۹				
آخرین مهلت: ۱۴ روز پس از آخرین روز دریافت اسناد				
انواع تضمین قابل قبول: ضمانت نامه بانکی و یا ضمانت نامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیربانکی		مدت اعتبار پیشنهاد/ تضمین: ۹۰ روز		
شروط و شرایط قرارداد: اصل ضمانت نامه به آدرس: هواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی - طبقه اول بارت B - اتاق ۱۵۷ - دبیرخانه کمیسیون مناقصات - شماره تماس ۰۲۱-۳۴۱۴۸۵۸۰ - ۳۴۱۴۸۵۶۹		شروط و شرایط قرارداد: اصل ضمانت نامه به آدرس: هواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی - طبقه اول بارت B - اتاق ۱۵۷ - دبیرخانه کمیسیون مناقصات - شماره تماس ۰۲۱-۳۴۱۴۸۵۸۰ - ۳۴۱۴۸۵۶۹		